

L'AVL demana «lleialtat institucional» per a seguir avançant en l'ús de la llengua

La presidenta de la institució, Verònica Cantó, ha inaugurat el curs acadèmic 2023-2024 fent una crida a enfortir el valencià per a garantir l'autogovern

La presidenta de l'AVL, Verònica Cantó © Europa Press

[DLV](#) / [València](#)

La presidenta de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), Verònica Cantó, ha inaugurat el curs acadèmic 2023-2024 acompanyada dels acadèmics de la institució. L'acte institucional s'ha celebrat en la sala d'actes del monestir de Sant Miquel dels Reis, i ha començat amb la

lectura de la memòria, a càrrec de la secretària de l'AVL, Immaculada Cerdà.

Seguidament, ha intervingut Verònica Cantó, que ha recordat que el 16 de setembre de fa 25 anys es va crear per llei l'AVL, encara que no va ser fins a tres anys després, en juliol del 2001, que es va constituir la institució. «Amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia, en 2006, l'AVL va ser reconeguda com a institució estatutària, i així es va incorporar a les institucions d'autogovern», ha destacat Cantó abans d'insistir en la defensa de l'ús de la llengua en tots els àmbits i registres. «Menysprear el valencià és menystindre un fet cultural propi i això afecta no només la nostra autoestima, sinó que també és un atac directe a l'autonomia de la Comunitat Valenciana, al nostre autogovern», ha dit. «Sempre han anat de la mà el nostre autogovern i la nostra llengua». Per això, ha fet una crida a enfortir el valencià per a garantir l'autogovern. «La fortalesa del valencià condiona la de l'autogovern. Debilitar-lo ens condemna a ser un poble subaltern», ha incidit Cantó.

En aquest sentit, la presidenta de l'AVL ha reafirmat que usar i potenciar l'ús del valencià «no demana de sectarismes, ni d'actuacions que s'aparten del rigor acadèmic, de la història de la llengua i de la realitat. Estimar el valencià no demana rebaixes, ni discriminació en funció del lloc de naixement o d'habitatge; no entén d'interessos partidistes ni de colors polítics. Estimar el valencià és un acte de voluntat i generositat».

Verònica Cantó ha aprofitat l'efemèride per a recordar que l'AVL és la institució que té per funció determinar i elaborar la normativa lingüística del valencià, i alhora vetlar pel valencià, així com la normativització consolidada. Així mateix, té atorgada la competència legal de fixar les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica oficial del País Valencià. La presidenta ha indicat que aquest recordatori «no és gratuït». «Moltes vegades el soroll exterior, les intrigues, les impostures o els missatges llançats des del desconeixement, a més d'intentar promoure una deslegitimació institucional, amenacen de fer oblidar allò que és important: la nostra llengua», ha advertit Cantó.

Així mateix, la presidenta de l'AVL ha assegurat que en aquests 22 anys la institució ha treballat amb criteris científics i des del rigor acadèmic, la integració, el diàleg i el consens. «Ho fem des d'un valencianisme convençut, que implica entre moltes altres coses, tindre una visió ampla del territori i de la riquesa del nostre patrimoni lingüístic», ha assenyalat. «No tinc cap dubte —ha insistit Cantó— que el valencianisme d'èxit és el de l'AVL, el del consens, el diàleg la concòrdia i la integració».

A més, Verònica Cantó també ha fet una lectura positiva del coneixement del valencià. «Hui es parla i s'escriu millor que mai. No emboirem el missatge d'esperança en el futur, perquè de fer-ho convertirem el valencià en un no res, en una llengua irrellevant», ha expressat, alhora que ha demanat continuar avançant amb l'ajuda de totes i tots, «i també amb la dels nostres governants, des de la col·laboració, la confiança i la lleialtat institucionals», ha afegit.

Medalla per al poeta Emili Rodríguez-Bernabeu

Durant l'obertura del curs acadèmic, s'ha entregat la Medalla de la institució al poeta alacantí Emili Rodríguez-Bernabeu. L'acadèmica M. Àngels Francés ha sigut l'encarregada de la *laudatio*, en la qual ha destacat la ingent figura d'un dels intel·lectuals que millor ha sabut *literaturitzar* el sud «del nostre allargassat país, de donar veu a la nostra literatura des d'Alacant estant». Com ha expressat Francés, atorgar la Medalla de l'AVL a Rodríguez-Bernabeu és «reconèixer la importància del seu paper primordial en la resiliència de la nostra cultura a les comarques del sud en contextos tremendament hostils; és reivindicar la llengua allà on diuen que no es parla; és defensar una determinada manera, enriquidora, plural, ferma i natural de ser alacantí; és evidenciar una trajectòria sòlida, densa, en poesia i pensament assagístic; és agrair la tasca cívica i simbòlica per a tota una generació de creadors del sud que hi van trobar recer i model».

L'autor dels poemaris *Poemes a la fi*, *La platja*, *La ciutat de la platja*, *La catacumba*, *Viatge al teu nom*, *Teoria del somni*, *Domini del sol*, *El rostre de l'amant*, *Escandinàvia* i *Alacant* (1998) entre d'altres, ha agraït el reconeixement de l'Acadèmia, i ha assenyalat les dificultats de viure i escriure en valencià al sud del territori valencià. «He tingut la sort

de rebre un ambient familiar arrelat a la nostra llengua i des de xiquet he tingut clar el panorama que representava», ha dit l'escriptor en la seua intervenció.

Així, Rodríguez-Bernabeu ha recordat que des que va començar a escriure en valencià, vora els 17 anys, va ser conscient de la necessitat d'un estàndard lingüístic, que, tot i mantindre les característiques genuïnes de la variant pròpia, fora convergent amb les altres variants. En aquest sentit, ha subratllat que amb la creació de l'AVL «totes les vacil·lacions haurien de desaparéixer amb la nova legalitat basada en la ciència. Tenim un estàndard lingüístic, absolutament necessari per a qualsevol idioma. Ja no tenen cabuda els diletants, encara que cadascú parle com vulga o puga», ha conclòs.